

(б) Награждѣніе то и наказаніе то несомнѣтелно
 происхождѣтъ ѿ неизмѣнимо то никогда правосудіе
 Божіе. И како награждѣніе ще вѣде на праведны те,
 и како наказаніе ще постигне грѣшны те, за това ще
 скажѣ, гдѣто ще говорѣ за живѣтъ атъ на вѣдѣщи-атъ
 вѣкъ.

§ ДІ.

Но видимъ, чи человекъ е токози немощъ и
 поврежденъ, што не токмо не може съ своите си
 силы да въздаде Богѣ съвършено почтеніе (а,) но
 противъ нахѣди себе си, чи не е чистъ предъ чи-
 стѣйшы те дѣлы на правосудіе то Божіе, и чи е
 повсечасенъ престѣпникъ на Неговѣ атъ законѣ.(б).

Д о к а з а т е л с т в а н а п о в р е д е н о
 т о н а ш е е с т е с т в о .

(а) Немошь та и поврежденіе то на наше то естество
 по мнѣніе то на сѣщы те изычницы е несомнѣтелно .
 Разгани самъ книгы те и мѣ, и ще видишъ, чи нѣхны те
 списатели побече са жалѣвѣтъ за человекескы те нравы,
 ѿвѣчѣвѣтъ неприличны те склонности, рѣшѣтъ на
 непостоянство то, вѣкѣтъ противѣ жестоку те неправды
 человекески, ѿписѣвѣтъ и сѣйше свирѣпы те вонскы,
 хитринны, лѣкавства, прелщеніѣ, клеветы, гнѣсѣйшы те
 плѣтскы мръсоты, то есть пѣанство то, сребролюбіе то,
 гордость та, зависть та, непримирителны те слѣбы, и
 другы такыѣ слѣны. Въ това намѣреніе греческа та
 древность измыслила двѣма человекы, Димокри та
 и Иракли та: изъ кой то единъ презъ всѣкы-атъ си
 живѣтъ смѣлѣла на человекеска та свѣта, а другы-атъ